

AINEKAVA
KUNST
II KOOLIASTE
VI KLASS

Uurimine, avastamine, ideede arendamine

Uurimuslik ja loov koostöö.

Teoste esitlemine, valikute põhjendamine.

Kujutamine, väljendamine, kujundamine vaatluse ja mälu järgi.

Kavandamine.

Pildiruum, ruumilisuse edastamise võtted.

Värv kui väljendusvahend.

Liikumise kujutamine.

Tehnika loov kasutamine, segatehnikad.

Sõnumite ja emotsioonide edastamine, oma tööde võrdlus kunstiajaloo näidetega.

Pildiline ja ruumiline väljendus

Kunstiteose sisulise ja vormilise eristamine.

Kompositsiooni tasakaal, pinge, dominant ja koloriit.

Ümbrus. Hoonete erinevus ajastute ja funktsioonide järgi. Taevas.

Asjad. Pöördkehad ja mahulised esemed.

Inimene Inimese liikumisasendid, Keha mahulisus, Pea profiilis.

Geomeetria Esemel jaotamine geomeetrilisteks kehadeks.

Disain ja keskkond

Probleemipõhine lähteülesanne.

Trükiste, filmide, arvutimängude ja koomiksides pildikeele ning graafilise disaini kujundusvõtete uurimine ja võrdlemine.

Keskkonnasõbralik ja loov disain inimese teenistuses.

Märk. Märk kui sümbol (nt sodiaagimärgid).

Kiri. Šrift varjuga, ruumiline kiri.

Foto, digitaalgraafika, video kasutamine lähiümbruse uurimisel.

Meedia ja kommunikatsioon

Kunstiteoste, arvutimängude, filmide, reklaamide jne vaatlemine, nende üle arutlemine, kirjeldamine, eelistuste põhjendamine.

Liikumisillusiooni teke. Piltide, teksti, heli ja liikumise koosmõju.

Valgus, vari ja värv objekti vormi edasiandmisel.

Vormimuutusest tulenev tähenduse muutus.

Kunstikultuur

Kunstiteose analüüs.

Kunstiürituste, kaasaegse kunsti näituste külastamine ja nähtu mõtestamine.

Erinevad mineviku ja nüüdiskunsti tuntumad teosed Eestis ja mujal maailmas,

kultuuride iseärasused.

Kunstiterminid.

Muuseumide ja galeriide funktsioonid.

Eesti ja maailm. Kunst käsikäes ajalootunniga (kauged kultuurid, antiik)Rahvakunst.

Taluarhitektuur

Materjalid ja tehnikad

Visandamine ja kavandamine.

Eksperimenteerimine kujutamise reeglitega.

Ruumilise kompositsiooni, mudeli või maketi valmistamine.

Digitaalsete tehnikate katsetamine.

Maal. Segatehnikad.

Skulptuur. Materjalide kombineerimine.

Graafika. Sügavtrükk. Heledusnüansid mustvalges grafiidijoonistuses.

Kunstipädevused

Kunstivaldkonna ainete õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) on omandanud loovtegevuse ja eneseväljenduse kogemusi, tunnetab enda loomingulisi võimeid ning väärtustab isikupäraseid ja keskkonnasäästlikke lahendusi;
- 2) kasutab loovtöodes mitmekesiseid visuaalseid (ja muusikalisi) väljendusvahendeid, arutleb eakohaste kultuurisõnumite ja väärtushinnangute üle, oskab kujundada oma arvamust ning väljendada kunsti abil emotsioone;
- 3) väärtustab kultuuri ja inimese loovust, osaleb nii individuaal- kui ka koostööprojektides ning peab tähtsaks lahenduste otsimist ja loovat mõtlemist;
- 4) märkab kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust, mõistab (muusika ja) kunsti osatähtsust nüüdisaegses ühiskonnas, aktsepteib erinevaid kultuurinähtusi;
- 5) väärtustab ja hoiab eesti ning siin elavate rahvusvähemuste kultuuri, tunneb vastutust kultuuritraditsioonide säilimise eest, seostab kunsti ja kultuuri ning teaduse ja tehnoloogia arengut nii minevikus kui ka tänapäeval;
- 6) valdab ülevaadet kunstivaldkonnaga seonduvatest elukutsest, ametitest ja edasiõppimisvõimalustest.

Üldpädevused

Kultuuri- ja väärtuspädevus – suutlikkus hinnata inimsuhteid ja tegevusi üldkehtivate moraalinormide seisukohast; tajuda ja väärtustada oma seotust teiste inimestega, ühiskonnaga, loodusega, oma ning teiste maade ja rahvaste kultuuripärandiga ning nüüdiskultuuri sündmustega; väärtustada loomingut ja kujundada ilumeelt; hinnata üldinimlikke ja ühiskondlikke väärtusi, väärtustada inimlikku, kultuurilist ning looduslikku mitmekesisust; teadvustada oma väärtushinnanguid.

Sotsiaalne ja kodanikupädevus – suutlikkus ennast teostada; toimida aktiivse, teadliku, abivalmis ja vastutustundliku kodanikuna ning toetada ühiskonna demokraatlikku arengut;

teada ja järgida ühiskondlikke väärtusi ning norme; austada erinevate keskkondade reegleid ja ühiskondlikku mitmekesisust ning religioonide ja rahvuste omapära; teha koostööd teiste inimestega erinevates situatsioonides; aktseptida inimeste ja nende väärtushinnangute erinevusi ning arvestada neid suhtlemisel.

Enesemääratluspädevus – suutlikkus mõista ja hinnata iseennast, oma nõrku ja tugevaid külgi; analüüsida oma käitumist erinevates olukordades; käituda ohutult ja järgida tervislikke eluviise; lahendada suhtlemisprobleeme.

Õpipädevus – suutlikkus organiseerida õppekeskkonda üksi ja rühmas ning hankida õppimiseks, hobideks, tervisekäitumiseks ja karjäärivalikuteks vajaminevat teavet; plaanida õppimist ja seda plaani järgida; kasutada õpitut erinevates olukordades ning probleeme lahendades; seostada omandatud teadmisi varem õpituga; analüüsida oma teadmisi ja oskusi, motiveeritust ja enesekindlust ning selle põhjal edasise õppimise vajadusi.

Suhtluspädevus – suutlikkus ennast selgelt, asjakohaselt ja viisakalt väljendada nii emakeeles kui ka võõrkeeltes, arvestades olukordi ning mõistes suhtluspartnereid ja suhtlemise turvalisust; ennast esitleda, oma seisukohti esitada ja põhjendada; lugeda ning eristada ja mõista teabe- ja tarbetekste ning ilukirjandust; kirjutada eri liiki tekste, kasutades korrektset viitamist, kohaseid keelevahendeid ja sobivat stiili; väärtustada õigekeelsust ja väljendusrikast keelt ning kokkuleppel põhinevat suhtlemisviisi.

Matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiapädevus – suutlikkus kasutada matemaatikale omast keelt, sümboleid ning meetodeid koolis ja igapäevaelus; kirjeldada ümbritsevat maailma loodusteaduslike mudelite ja mõõtmisvahendite abil ning teha tõenduspõhiseid otsuseid; mõista loodusteaduste ja tehnoloogia olulisust ning piiranguid; kasutada uut tehnoloogiat eesmärgipäraselt.

Ettevõtlikkuspädevus – suutlikkus ideid luua ja ellu viia, kasutades omandatud teadmisi ning oskusi erinevates elu- ja tegevusvaldkondades; näha probleeme ja neis peituvaid võimalusi, aidata kaasa probleemide lahendamisele; seada eesmärgid, koostada plaane, neid tutvustada ja ellu viia; korraldada ühistegevusi ja neist osa võtta, näidata algatusvõimet ning vastutada tulemuste eest; reageerida loovalt, uuendusmeelselt ja paindlikult muutustele; võtta arukaid riske.

Digipädevus – suutlikkus kasutada uuenevat digitehnoloogiat toimetulekuks kiiresti muutuvas ühiskonnas nii õppides, kodanikuna tegutsedes kui ka kogukondades suheldes; leida ja säilitada digivahendite abil infot ning hinnata selle asjakohasust ja usaldusväärsust; osaleda digitaalses sisuloomes, sh tekstide, piltide, multimeediumide loomisel ja kasutamisel; kasutada probleemilahenduseks sobivaid digivahendeid ja võtteid, suhelda ning teha koostööd erinevates digikeskkondades; olla teadlik digikeskkonna ohtudest ning osata kaitsta oma privaatsust, isikuandmeid ja digitaalset identiteeti; järgida digikeskkonnas samu moraali- ja väärtuspõhimõtteid nagu igapäevaelus.

Lisaks eelnevale luuakse arenduse järgmises etapis võimalikud näidised lõiminguks ning antakse täpsem ülevaade kunstivihiku, portfoolio, hindamise ja kasutatava õppevara kohta

Õppetegevused

Analüüsimine – nii õpilase oma kui ka teiste loodu seletamine kunstielementide ja -printsiipide kaudu;

arutlemine – kunstiloomisest või kunstiteostest ja kunstnikest vabas vormis rääkimine;

avastamine – õpilasel peaks olema võimalus ise märgata ning näha olukordade, mõtete ja teadmiste uusi aspekte;

eksperimenteerimine ehk katsetamine – õpilastele tuleb pakkuda võimalust eksperimenteerida erinevate töövahendite ja -materjalidega, mille tulemusena valiks õpilane tööülesande lahendamiseks just talle sobiva viisi;

esitlemine – õpilane peaks kogema oma tööde esitlemist, sealjuures selgituste andmist töö idee, tegemise ja lõpptulemuse kohta;

ideede rakendamine – õpilane rakendab oma ideid talle sobival viisil;

interpreteerimine – olukordade, protsesside ja kunstiteoste tõlgendamine;

kavandamine – kunstiloomise tähtis osa on enne looma asumist oma tegevust kavandada.

Alates I kooliastmest tuleks kavandamist planeerida mitme tööülesande lahendamisel, et mitte n-ö jääda kinni esimesena pähe tulnud ideesse ja selle lahendusse;

kirjeldamine – teosest rääkimine selle põhjal, mida teosel realselt näha on;

kritiseerimine – teose arvustamine, lähtudes oma arvamusest ja tõekspidamistest; ka positiivne arvustamine, tuginedes etteantud hinnanguaspektidele;

loomine – tegevus, mille tulemuseks on teos (visuaalne, auditiivne, sõnaline);

näituse organiseerimine – teoste läbimõeldud eksponeerimine (rühmas, üksikuna);

planeerimine – tegevuse eesmärgistamine, tegevusplaani koostamine;

reflekteerimine ehk tagasisidestamine – kokkuvõtte, tulemuse ja/või protsessi analüüsimine;

teadmiste saamine – uurimistulemuste, loengu, seletuse, infootsingu fikseerimine;

uurimine – eesmärgistatud uue info leidmine, teadmiste muutumine;

vaatlemine – teose jälgimine, ka suunatud vaatamine (üldmulje, detailid, emotsioon);

visandamine – vaba käe joonistus erinevatel eesmärkidel (nähtu salvestamine, idee fikseerimine, kiire visuaalne eneseväljendus);

võrdlemine – kahe või enama objekti vaatlemine ja kirjeldamine, arvestades sarnasusi ning erinevusi;

õpperuumi/vahendite korrastamine – alates 1. klassist peab õpilane vastutama õpperuumi ja töövahendite-materjalide heaolu eest, olgu need tema isiklikud asjad või kooli omad. Korrastamiseks tuleb varuda piisavalt aega.

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) tunnetab oma kunstivõimeid ja -huve, hindab enda ja teiste isikupära, st õpilane reflekteerib oma tegevust, esitab ja põhjendab oma seisukohti ning aktseptib teiste arvamust;
- 2) eksperimenteerib mõtete, vahendite, materjalide ja kunstitehnikaga, st loob ühe teema kohta mitu kavandit, katsetab erinevaid vahendeid, et leida oma teose jaoks sobiv;
- 3) tegutseb loovates ja uurimuslikes rühmatöös ühise tulemuse nimel;
- 4) rakendab oma loomingulisi võimeid ja oskusi ka väljaspool kunstitundi, st õpilane kasutab oma oskusi teisteski õppeainetes (seinalehed, illustratsioonid), klassivälises töös (õpperuumide dekoreerimine jm);
- 5) on avatud erinevate kunsti- ja kultuuriilmingute suhtes, st õpilane on tutvunud erinevate kunsti- ja kultuuriilmingutega;
- 6) tunneb huvi kunstiloomingu ja paikkonna kultuuri vastu, st õpilane on tutvunud kohaliku kunstiloomingu ja kultuuriga;
- 7) mõistab kultuuriväärtuste ja -keskkonna kaitse olulisust, st kunstitundides (lisaks õppekäikudele) on nendele aspektidele tähelepanu pööratud;
- 8) näeb looduse ja keskkonna säästva tarbimise võimalusi, st kogu tegevus tundides on kantud säästva tarbimise põhimõttest (materjalide kasutus).